

DE BEVRIJDING VAN OVERDINKEL

In 2005 toen het zestig jaar geleden was dat er een einde aan de Tweede Wereldoorlog kwam riep de Historische Kring haar leden op om hun herinneringen aan Oorlog en Bevrijding op papier te zetten en via 'Oet Dorp en Marke' met elkaar te delen. Dat delen ging uiteindelijk zo ver dat ons Bevrijdingsnummer in een oplage van 7500 exemplaren huis aan huis in dorp en marke verspreid werd.

Uit Overdinkel werd niet veel gereageerd, we hadden toen ook nog niet zoveel leden in Overdinkel. Alleen Bertus de Jongeburcht (met een verhaal over Aaltje Bron, een uit Overdinkel afkomstige Jehovagetuige, die als gevolg van haar principiële opstelling in concentratiekamp Ravensbrück belandde) en Cor Lem (met zijn herinneringen 'aan 'n groot'n pröttel in de Tiekhook') reageerden.

Hoe dan ook, onlangs werden wij benaderd namens twee inwoners van Overdinkel, die als kind de Bevrijding hebben meegemaakt en daar graag nog wel wat over wilden vertellen.

Inmiddels zijn ze al vele jaren met elkaar getrouwd, maar hierna vertellen ze elk apart hun verhaal, zoals zij het beleefd hebben.

Herman Noordkamp:

Op 2 april 1945 tweede paasdag, was ik twaalf jaar oud en woonde aan de Tiekveenweg in Overdinkel. Tegen acht uur 's morgens zagen wij Engelse verkenners vanuit de Glane over de Glanestraat naar Overdinkel rijden. Bij de kruising met de Goormatenweg stopten ze en het schieten begon meteen. De Tommy's schoten richting Overdinkel. De Duitsers die zich o.a. in het Kerkebos bevonden, maakten dat ze weg kwamen richting de Duitse grens; wij zagen de takken uit de bomen knappen. Verder konden wij zien dat aan de Spinnersweg een stal in brand werd geschoten. De hele dag werd er hevig gevochten. Ook de kerktoren van de rooms-katholieke kerk moest het ontgelden. Later zagen wij dat er, ter hoogte van de Lakerinksweg, een Engels voertuig in brand was geschoten. Ook stond er een vernield Engels voertuig op de hoek van de Wepeloweg en de Kerkhofweg. Tegen de avond vertrokken de Engelsen, die wel twintig krijgsgevangenen afvoerden. Ondertussen waren wij bang dat de Duitsers terug zouden komen. Om half zes was er artillerievuur, met om de 100 meter een inslag, vanaf de Duitse grens tot in de Zoeke. Verder is er die avond volgens mij

niet meer zoveel gebeurd. De volgende dag waren de Duitsers nergens meer te bekennen en waren wij bevrijd.

Hoera we zijn vrij! Overdinkel 3 april 1945

Adele Noordkamp - Olde Bolhaar:

Tijdens de bevrijding was ik elf jaar oud en wij woonden aan de Glanestraat, de huidige Pastoor van Laakstraat in Overdinkel.

Met ons gezin zaten wij, zoals bijna elke nacht in de kelder van onze woning. Omdat de Engelsen vanuit Glane richting Overdinkel schoten, bevonden wij ons midden in de vuurlinie en durfden van schrik onze kelder niet te verlaten.

Op een zeker moment verscheen er een Engelse soldaat in de nis bij de achterdeur van ons huis, hij had een prachtig uitzicht over de weilanden achter ons. Vanuit de kelder konden wij hem zien en elke keer dat hij een Duitser neerschoot, stak hij een vinger naar ons op. Hij kwam zeker tot vier of vijf. Mijn vader heeft later de gedode Duitse soldaten naar Losser gebracht. Ze waren nog erg jong.

Deze Duitsers werden gedood rondom het ouderlijk huis van mijn vader, de boerderij van opa Bolhaar. (Later Punte; is in 1966 afgebroken.) Deze boerderij bevond zich schuin achter het huis van Dokter Brandenburg op de plek van de huidige Weth. Hassingstraat. (Niet te verwarren met de huidige boerderij Bolhaar aan de Rotermansweg).

's Avonds om ongeveer half zes werd het voor ons weer erg spannend tijdens een artillerie beschieting, die erg dichtbij kwam, o.a. midden in de Glanestraat ter hoogte van café Geerdink.

Bij ons waren alle ruiten gesprongen. Het leek ons beter om te vluchten en daarom hebben wij vervolgens de nacht doorgebracht in een schuilkelder bij Venhuis aan de Rotermansweg. Mijn vader bleef achter om op ons huis te passen. De volgende dag waren de Duitsers verdwenen en wij waren bevrijd.

Dolblijve inwoners van Overdinkel op 3 april 1945. De foto werd gemaakt in de Hoofdstraat.